

QUE VEURE A CALDES DE MONTBUI

0 VIURE LA MÀGIA DEL TERMALISME I LA CULTURA

Caldes de Montbui és una vila que es troba al bell mig del Vallès Oriental, a 30 quilòmetres de Barcelona, i gira des de temps remots a l'entorn de l'aigua termal. **Té el privilegi de ser la primera vila termal de Catalunya i de posseir les termes romanes més ben conservades de la península.** Aquest atractiu es completa amb altres al·licients que fan de la vila termal un centre turístic, cultural, esportiu i natural molt important. El seu bon emplaçament geogràfic, un clima suau i benigne i unes aigües que

brollen a 76°C -una de les més elevades d'Europa- han configurat la història i la vida d'aquesta població de més de 16.000 habitants. Si ens endinsem a través dels emblemàtics carrers del nucli antic, podem descobrir en una passejada **l'itinerari històric i termal** en què trobarem les antigues **Termes Romanes**, la simbòlica **Font del Lleó**, els **safareigs** que recullen l'aigua termal, l'**església parroquial de Santa Maria** i els balnearis. L'itinerari comprèn la visita al museu **Thermalia** i la típica **Casa-Museu dels Delger**. Continuant aquest recorregut podem admirar, ja sortint del nucli antic, el singular **pont romànic**, **la torre de la presó** i l'**ermita del Remei**.

LA TRADICIÓ BALNEÀRIA

La tradició balneària de Caldes data de molt antic. Des del segle XVII, disposem de documents que en deixen constància. A la primera meitat del segle XIX, Caldes de Montbui era la primera estació balneària de Catalunya i la segona de la península, tant pel que fa al nombre d'establiments com per la seva qualitat. Va ser a la segona meitat del segle XIX que es va iniciar l'expansió de l'activitat balneària tal com ha arribat als nostres dies. En aquesta època, es van edificar una sèrie d'edificis confortables seguint la línia dels prestigiosos centres termals europeus, destinats no tan sols a l'estricta cura d'aigües, sinó també a l'oferta de dies d'esplai i de descans. Tots aquests establiments s'han modernitzat tècnicament, tot i que han sabut mantenir els detalls d'ambientació modernista que els caracteritzava. Actualment hi ha un nombre considerable d'establiments oberts al públic que fan que Caldes continuï sent la primera estació termal de Catalunya.

El visitant, a més de comprovar el poder de les aigües termals, tindrà la possibilitat de sortir de la rutina, posar-se en forma, conèixer un entorn ple de tranquil·litat i recuperar les energies necessàries. Caldes de Montbui és el marc ideal per retrobar l'equilibri i beneficiar-se de les sensacions que proporcionen les aigües mineromedicinales, la història, la cultura i la natura.

1 1. OFICINA DE TURISME

L'Oficina de Turisme es troba ubicada a l'edifici de l'Antic Hospital de Santa Susanna que data del segle XIV on, durant segles, feia funcions de balneari, amb serveis de banys gratuïts per als més desafortunats i serveis remunerats. Actualment, l'edifici acull el Museu Thermalia i l'Oficina de Turisme.

A l'oficina trobareu informació sobre els punts d'interès de la població i rodalies, així com dels establiments turístics de la població. L'atenció personal i el material informatiu us garantirà una bona estada a Caldes de Montbui. A més, a l'oficina trobareu a la vostra disposició una botiga de records i de productes típics de la població.

THERMALIA: EL CENTRE TEMÀTIC DE LA CULTURA DE L'AIGUA TERMAL

Thermalia acull el gran centre temàtic a l'entorn de la cultura de l'aigua termal i l'exposició permanent dels artistes internacionals **Manolo Hugué** i **Picasso**. També presenta el patrimoni, la història, els personatges i les tradicions a partir de l'aigua que brolla a 76° C i que ha marcat els orígens i la personalitat de la vila.

La visita al museu proposa un circuit inspirat en la pròpia experiència termal. Gràcies a una exposició envoltant, seductora i interactiva, el visitant pot gaudir d'una experiència personal, que el convida a descobrir altres aspectes del **termalisme**. Dues de les quatre plantes del museu ressegueixen la vida de **Manolo Hugué** i ens apropen als ambients de l'art del segle XX, sense oblidar el genial **Picasso** present en una exposició de caràcter molt personal fruit de la gran amistat que unia ambdós artistes.

7. CAPELLA DE SANTA SUSANNA

La capella de Santa Susanna és l'escenari per introduir els visitants en la dimensió simbòlica del termalisme mitjançant la projecció multimèdia *Els déus i l'aigua*, que permet tenir una breu noció de la història del municipi i conèixer peces arqueològiques de diferents períodes històrics de Caldes de Montbui.

2. LES ANTIGUES TERMES ROMANES

DOS MIL ANYS D'AUTÈNTIC TERMALISME

Quan els romans arribaren al Vallès, es varen sentir atrets de seguida per les propietats guaridores de l'aigua calenta que brollava en aquest indret. Ja des d'aquesta època, la vila de Caldes de Montbui es va convertir en una estació termal al voltant de la qual es va desenvolupar un intens poblament rural. Les restes que avui podem admirar constitueixen un dels pocs conjunts termals romans que es conserven a Europa i estan declarades com a **Bé Cultural d'Interés Nacional**.

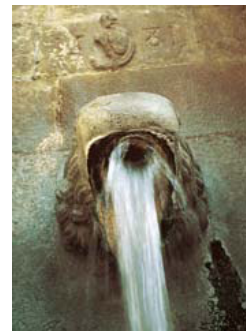

Les **Termes Romanes** de Caldes de Montbui eren medicinals i hi havia un conjunt d'espais on es desenvolupaven diferents tractaments terapèutics als quals s'afegien una sèrie d'activitats relacionades amb la higiene i l'oci. La piscina termal que avui dia es veu és només una part del gran conjunt termal que hi havia en temps dels romans.

Aquest s'estenia per l'antic hospital (actualment Thermalia), els balnearis Rius i Broquetas, i per l'actual plaça de la Font del Lleó. Fins al moment, s'han localitzat 15 àmbits del conjunt termal romà, malgrat que possiblement en resten molts més per trobar.

2 3. LA FONT DEL LLEÓ. UN BROLLADOR NATURAL

La **Font del Lleó** és el brollador d'aigua calenta més característic de Catalunya. La font està situada a la plaça que porta el seu nom, al bell mig del nucli antic. L'aigua sorgeix a una temperatura de **74°C, una de les més elevades d'Europa**. La Font del Lleó es va construir el 1581 i va ser renovada el 1822. Tot i les reformes, la gàrgola i la paret del fons s'han conservat al llarg del temps.

La font, tal i com la podem admirar avui, data del 1927, any en què fou restaurada i afavorida per Manuel Raspall, que va projectar l'actual monument d'aire noucentista, amb el característic lleó, que ha esdevingut símbol de la vila. L'aigua termal que surt va a parar als **safareigs públics**, construïts al **segle XIX** i amb la singularitat que avui dia encara estan en funcionament.

3 8. SAFAREIG DE LA PORTALERA.

Safareig d'aigua termal que va canviar el seu emplaçament a finals del segle XIX, ja que inicialment estava ubicat al carrer de Santa Susanna i actualment el trobem al carrer de la Muralla. L'aigua del safareig prové de la Font del Lleó i encara avui dia es buida i es neteja diàriament i s'omple de nou durant la nit. Encara s'utilitza i l'accés és lliure els matins de dilluns a dissabte. A hores d'ara està sotmès a un important procés de restauració.

4 5. ESGLÉSIA DE SANTA MARIA

Es va construir entre els **segles XVI i XVIII**. La seva portalada, obra de l'escultor calderí Pau Sorell, està considerada com una de les obres mestres del barroc català de la qual podríem remarcar les artístiques columnes salomòniques. En el seu interior s'hi troba la talla de fusta policromada del **Crist Majestat**, d'estil bizantí datat en el **segle XII**, que sempre ha estat motiu de gran devoció.

5 SAFAREIG DE LA CANALETA

Està situat al carrer General Padrós, al final del carrer Santa Rosa. Per accedir al safareig s'han de baixar unes escales on podem trobar la font de la Canaleta.

El safareig es va construir l'any 1929 sota la direcció de Manuel Raspall. El seu bon estat de conservació es deu a un taller-escola que el va restaurar

l'any 2005 i, a més, està dotat de plafons informatius elaborats pel museu Thermalia dins el projecte de conversió dels safareigs termals en centres d'interpretació de l'aigua termal. Actualment és un equipament d'ús públic i d'accés lliure els matins de dilluns a dissabte.

6 4. CASA DELGER. MUSEU ROMÀNTIC

La casa pairal de la **família Delger** ens transporta a un exemple de la manera de viure d'una família benestant del **segle XVIII**.

Aquest estil de vida queda reflectit en els mobles d'època, una important col·lecció pictòrica i una extensa biblioteca de prop de 4.000 exemplars.

7 FARMÀCIA CODINA DES DE 1810

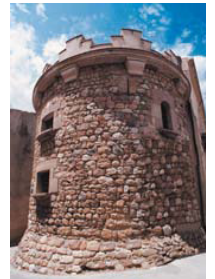
Farmàcia calderina els orígens de la qual es remunten a l'any 1810, any en que Salvador Broquetas compra un local al carrer del Forn, per ubicar-hi els seus estudis farmacèutics i obrir-hi una farmàcia. Vàries generacions Broquetas regenten el negoci, fins que al 1911 comença la nissaga Codina, família que farà fer una nova farmàcia de caire modernista i que encara avui dia, es fa càrrec del negoci.

L'antiga farmàcia modernista es pot visitar. (Demandar visita guiada a l'oficina de turisme). (Carrer Forn, 7)

8 9. TORRE DE LA PRESÓ

L'estructura que actualment podem veure correspon a una de les torres d'un dels portals d'entrada al recinte emmurallat d'època medieval. En el segle XIX aquesta torre s'habilità com a presó i per això se la coneix amb aquest nom. En el portal de Vic cal destacar la localització d'altres restes de la muralla.

9 10. MURALLA MEDIEVAL

TRAMS DE MURALLA MEDIEVAL

Declarada bé cultural d'interès nacional, té una llargada de 27,40 metres i una amplada mitjana de 80 centímetres. Presenta una cara vista exterior de blocs de pedra sense treballar i ben alineats, i un rebliment intern. L'alçada conservada varia dels 3,5 als 4,10 metres. La muralla de Caldes de Montbui té elements comuns a altres muralles del Vallès, com les bestorres, que es repeteixen al llarg del parament cada 20 o 25 metres. Les darreres intervencions arqueològiques situen la muralla al segle XIV, en època del rei Pere III que va establir a Caldes els Usos i Costums de Barcelona. En aquest període la vila esdevé també capital de la Vegueria del Vallès i s'hi construeix l'antic Hospital.

Les restes de la muralla medieval estan documentades al núm. 41 del carrer de Vic i al núm. 2 del carrer d'Escanyacans. Es corresponen amb l'antic cinturó de la muralla que va protegir la vila de Caldes de Montbui. L'estructura va quedar amagada en ser aprofitada com a paret de l'edifici, la qual cosa ha permès la conservació fins al dia d'avui de 8 metres de llargada i 6 metres d'alçada de muralla, així també com una espitllera. Per la banda del carrer Major, a l'alçada de l'aparcament, també s'hi pot apreciar part de la muralla medieval amb una bestorre que forma part d'un habitatge actual.

10 6. EL PONT ROMÀNIC

Aquest pont formava part de la xarxa viària de tradició romana que unia Caldes amb Sentmenat i Egara (Terrassa). La documentació més antiga data de l'any 1226. Sembla que es va construir en el segle XII i posteriorment s'hi van fer modificacions. D'estil romànic, aprofita segurament l'estructura i la situació d'un pont anterior romà.

11 ERMITA DEL REMEI

L'encisador **passeig del Remei** condueix a una ermita del segle XVI que custodia la imatge de la verge del Remei que, des de sempre, ha estat molt venerada pels habitants de la població i de tota la comarca. A l'interior hi ha una imatge de crist d'ivori.

Construïda al segle XVI, fou engrandida a principis del segle passat. Guarda la imatge de la verge del Remei, venerada de molt antic a Caldes.

L'edifici actual substitueix un simple oratori consagrat a la Verge que es va construir en un lloc on la gent tenia estranyes visions. D'aquesta forma se'ns marca un espai de culte pagà que amb el temps passà al culte cristià.

Es troba situada al Passeig del Remei

12 TORRE ROJA

Jaciment arqueològic d'ample espectre cronològic que va des del segle V aC fins pràcticament l'actualitat. El gruix de les estructures respon a un poblat ibèric, la fase més important del qual es desenvolupa els dos últims segles abans del canvi d'era. Durant l'alta edat mitjana s'ocupa l'espai en forma de necròpolis potser lligada a l'ermita de Sant Miquel de l'Arn situada a escassos centenars de metres del jaciment. El nom de l'indret prové d'una torre de guaita circular construïda al punt més meridional del jaciment a finals de la baixa edat mitjana i al color vermellós de la terra de la zona.

Des d'aquesta torre s'albira en primer terme el poble de Caldes, tot seguit la plana del Vallès, l'encaix entre la serra de Marina i la Serra de Collserola per l'escotadura del riu Besòs i finalment el mar. Alhora podreu gaudir de bones vistes sobre el vessant occidental del Montseny i l'oriental de Sant Llorenç.

13 SANT SEBASTIÀ DE MONTMAJOR

És un nucli petit de població situat a 12 km de Caldes de Montbui, a la vessant nord del Farell, encerclat per muntanyes. La vall de Sant Sebastià conserva tot l'encant de la naturalesa, encara s'hi pot trobar aquella sensació de solitud i de pau. En aquest paratge trobem la bellíssima església romànica del segle XI perfectament conservada. A l'interior, podem admirar-hi les pintures al fresc d'Antoni Vila Arrufat fetes entre 1945 i 1950.

L'església és d'una sola nau amb transsepte que dona a la planta la forma de creu llatina. La planta té, pel costat de llevant, una capçalera triabsidal, en la que l'absis del centre és de planta quadrada i els dos laterals de planta semicircular. A l'extrem de migdia del transsepte hi ha un altre absis, també de planta semicircular. L'absis central, presenta com a particularitat les tres façanes decorades. Destaquem la presència d'un petit campanar de torre prismàtica de planta quadrangular, amb dos pisos de finestres a cada cara.

